А "РЕСПУБЛІКА НА КОЛЕСАХ" ТАК І ПОЇХАЛА.

"Пишить, пишить цар
турецький,
пишить руському царю..."

Пяним голосом заголовив Кузьма Негода — залізничий сторож, портартурський герой і георгіївський кавалер на сцені Укр. Роб. Дому у Вінніпегу, Мая., 16 листопада ц. м. Вивтікали царські начальники станції Бузанівка, остався тільки її сторож усе пиний. Кузьма, "герой, ріж його на ліво". І, звичайно, як сторож залізничої станції знає своє діло: дзвонить на "Севастополь, Петербург і на валяй, куди хочеш — бо релівуція".

За Кузьму обрався тов. Сенкина, сміхоноша вінніпеської робітничої сцени. Хоч і портартурський герой і георгіївський кавалер, а таки забув взяти георгіївського хреста зі собою в перших віделонах. Правда, він увесь вліз у невеличку плянцину самогону й хльопаючи його, забув за хрест. Зрештою, що йому: "Раз царя нема — значить, гуляй!" І він гуляв, як тільки й знає гуляти георгіївський кавалер, "ріж йому на ліво".

Ні, не самий остався на станції Бузанівка георгіївський герой. Залишився ще й бузанівський великий патріот, кажуть, народолюбець, телеграфіст Кудалов. Його величали особливо слухачі красного полу. Він виступав тільки принагідно у якісь святошні дні. А їх в той час на Україні не забракло. Треба було вітати одних то других і раз-у-раз міняти написі станції. От і зараз донесли йому, що йдуть повстанці й несуть волю, так бодай казала Феня. Треба-ж їх вітати. Й, звичайно, готовиться не хто інший, а таки Кудалов. Він вже навіть говорить самий до себе привітну промову. Він виступить наперед, й зачне: "Сотні років билося серце в наших грудях... Ми вірили... Ми чекали... І, нарешті, ми дочекалися..." А бідний Кузьма аж плаче від жалібної промови народолюбця...

Біда тільки в тому, що бідний народолюбець не знає, який вручити прапор отим визволенцям Бузанівки. Феня, рижа попівна, хоче, щоб анархістичний, чорний. Народолюбець Кудалов міркує краще синьо-жовтий, впрочім... "нехай ваш чорний прапор". Він просить тільки бога: "Дай нам хоч поганенького, але царя". Таким є народолюбець (впрочім, як і всі народолюбці) Кудалов, такого й віддав вірно тов. Гунька. Він згинув, вбитий тим самим визволителем Бузанівки, якого пару днів назад він витав так торжественно.

Правда, й "рижа попівна" Фенька теж вітала визволителів Бузанівки. Вона, з роду, каже, є анархістка. Й всіх запевняє, що вони теж будуть анархістами. Тільки не нарядить люто тієї міщанки, вчительки Бузанівки, Люсі Палуйок. Зрештою, вона ціла горить. Горить тоді, як "президент Бузанівки" іменував її своєю секретаркою, горить, як він за пару днів зрадив, й вибухає усією полумю, як "президент Бузанівки" викидає її за двері. Зате й Феня люто помстилася на "президентові". Хай би не зраджував анархістки в її "анархістичній любові". Увесь той палаючий вогонь Фені перенила товаришка А. Мойсюк в себе. Вона вибухала червоним полумям "анархістської любови", як тільки назбіралося в неї пального матеріялу. А його в товаришки Мойсюк не забракло за увесь час її гри.

Звичайно, як і воно водиться, настав новий президент, треба й йому поклонитися. Про це вже знає кожний урядовець, знає це й Люся, народня учителька Бузанівки й вона спішить до "президента" спитати, "хто буде керувати народньою освітою?" "Як хто? Ви мамзель!" — відповів її "президент Бузанівки". Поза цим Люся була ще особистим секретарем "президента". На місце Фені прийшла Люся й "республіканський апарат" функціонував далі. Правда, Люся вже не горіла "анархістичною любовю", Фені, вона сама-ж так і заявляє, що "серед цієї бузанівської нудьги й на стіну полізеш, не то що..." Зате й пізніше гірко котилися сльози по її обличчю. Справді, бідна Люся. Таки не довелось бути довго міністром народньої освіти. Зате хоч на хвилину зажила музикою, танцями; грицами "Я зовсім пяна!"... у божевільному реготі вона кликала раз-у-раз. Усі ті переживання Люсі вірно схопила т-ка Навізівська, вона ненавиділа враз з нею Феню, вона й зажила її щастя в бузанівській республіці, як міністер народної освіти в Бузанівці.

"Громадяне! На Бузанівку! Дончук, починай!" — з гармонікою, свистом і вигуками вирушив "народний авангард" прапорщика Дудки на Бузанівку. А Кудалов, народолюбець, вже й вивчив вітальну промову, нею він і вітав "визволенців Бузанівки". Прапорщик Дудка приказав скликати народ і перший заговорив: "Громадяне-селяне! Ви народ темний і нічого не понімаюший! Ми зібрали для вас установчі збори! Нехай-же одинні буде Бузанівка самостійною й ні від кого незалежною республікою! Нехай вона буде ваша, а ви — наші! Ура!... А в тій республіці хай живе народній президент Андрій Дудка! Ура!"

Так і сталось. Бузанівка стала республікою, а прапорщик Дудка її президентом. Коли ж селяне зажадали землі, кинувся на них "президент" Бузанівки з диким вигуком "Сто ножів вашій матері! Я вас як мух передушу! На вербах перевішаю!!!

Республіка є, президент є, треба ще тільки міністрів. Й вони теж скоро найшлися. Значить, державний апарат республіки Бузанівки вже увесь за "роботою". Тепер можна забавитися. І в палаті республіки "бавляться". Пють і гуляють — а все "за народній авангард, за бузанівську республіку і її президента". А й справді позавидувати-б бузанівській республіці такого президента, якого відіграв тов. Ф. Гордієнко. Він прокидався — голубом чи вітрубом до Фені, Люсі й Явдохи то знов скаженілим вовком гнався на бузанівських селян. Увесь зміст життя бузанівського президента виявляється у його власних кличах: "Пиймо доки п'ється! Живімо, доки живеться! Ух-ха!"

Дещо відмінно жилося міністрам бузанівської республіки. От хоч би дядько Максим. Президент назначив його земельним міністром, не давши йому навіть часу порадитися з жінкою. "От ускочив!" Та нічого. Хоч і самий неписьменний, все-ж таки свою фамілію вміє підписати. Зрештою увесь земельний закон, який він має предложити президентові, є в него в голові. Він вже й резиґнувати хоче з міністра, так президент і слухати не хоче. Міністром бути то кажуть, а тільки платити не хочуть. Максим вже й обіцяє міністра фінансів земелькою наділити, щоб лише платив йому, коли не можна місячно то поденно. Й це не помагає. А тут нова біда насувається. Сусідське село, Таранівку захопили більшовики. Правда, Максим так і знає: "Чого нам заїхати один на одного? Нехай в Таранівці буде таранівська республіка, а в Бузанівці — бузанівська." Чому-б не рішити справу республіки по сусідськи й запити могорич — га? А вже-ж що так! Чому-б не пробувати?

Усю ту мужицьку аритметику міністра земельних справ Максима виявив на сцені тов. Хвалібога. Він зумів виявити усі характерні черти й рухи "маніштра" Максима. Оту ширість, простоту й відкрите міркування "маніштра" тов. Хвалібога віддзеркалив з такою вірністю, що й Максим самий готов був подумати, що це таки він самісінький міністер земельних справ, а не якийсь там Хвалібога. Мабуть так думала його "голубка" Харитина", т-ка Кузик, якій тяжко чомусь було погодитися, що її Максим "маніштром".

Інші міністри, по фінансових справах тов. Ландій і по харчових тов. Хорьавій теж вірно служили свому президентові, хоч ні грошей, ні харчів в їх так і не було. Зате Явдоха — ох та Явдоха! — салдатка далася взнаки усім, навіть самому президентові. Та за обіцяне жалування, вона трохи притихла. Сварлива Явдоха припала усім до вподоби. Такою й була т-ка Логвиненко увесь час гри.

Й існувала-б собі бузанівська республіка, так Сашко з таранівського ревкому тов. Кащак, зі своїми товаришами прогнав її, геть "к сто чортів". Вона й поїхала. От жалко тільки бузанівського президента і його чинсвника Сенька, що післав їх ревком гризти землю, а то-б ще були возяли республіку. Ну нічого, її котять далі усякі петлюрівські, шаповалівські, свистунівські і ще деякі "івські" президенти.

Треба ще згадати, що гуртові сцени дітей, салдатів, жінок та бузанівських громадян теж випали вдачно й природно. Сценарщик технічний, тов. Кульчицький, теж справився вміло. 12 разів перемінював декорацію сцени, нераз навіть за пару хвилин.

П. Л.

Вінніпег, Ман.

СВЯТКУВАННЯ СЕМИРІЧЧЯ РЗТ.

Дня 3 листопада відсвяткував наш відділ ЗРТ сему річницю свого існування концерт-мітінґом. Голова концерт-мітінґу, відкриваючи його, пояснив присутним вагу й значіння того свята.

Після того відспівали "Інтернаціонал" й інші пісні. Тов. Дунаєнко відспівав під музику ґітари декилька українських і російських пісень, що дуже подобалися слухачам й знов хор виступив зі своїми співами.

В половині програми промовив тов. Роґоман. Він перепов усю історію праці й діяння РЗТ від часу свого народження аж по останні дні, вказав, як РЗТ онікувалося хорими й родинами померших членів; згадав теж про сиротинець і приют для сиротів. Промову свою закінчив товариш закликом, щоб вписувалися в члени РЗТ усі робітники й робітниці, що не є ще по сьогодня членами цієї запомогової організації. Зараз вписалося декилька членів до РЗТ.

В другій програмі концерт-мітінґу відограла смичкова орхестра квартет деяких музичних творів. Усіх виконавців хорових і сольових співів і музики публика вітала радо. Співом "Інтернаціоналу" закінчили концерт-мітінґ.

П.Н.С., робкор РЗТ.

Саскатун, Саск.

Капіталізм робить з часописів капіталістичні підприємства, знаряддя наживи для багачів і знаряддя одурювання працюючих.

ЗАВЖДИ НОВА, Й ЗАВЖДИ ЗАХОПЛЮЮЧА ДРАМА!

СТАРАННЯМ ДРАМСПІВГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТОВ. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ

відограється

В СУБОТУ, 30. ЛИСТОПАДА 1929 РОКУ

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

славну драму М. Ірчана в 4-ох діях п. н.:

Родина Щіткарів

Драма ця знана: вона завжди нова, завжди захоплююча. Чим більше її бачиш, чим блище знайомишся з її особами, тим блищі вони стають тобі, рідніші. Дивлячись на них, починаєш разом з ними переживати їхні муки, їхні страшні терпіння. На цілу родину одні-одинокі очі в Івася, які йому випалює газ на війні. І сліпа родина щіткарів тратить свої єдині очі. Плачуть сліпі очі, а за ними дивлячись на їх горе — плачуть і видющі. "Прокляття війні": — це зміст драми. Приходіть же масово на неї дивитися.

ВСТУП ЛИШЕ 40 і 25 ЦЕНТІВ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

В НЕДІЛЮ, 1-ГО ГРУДНЯ, В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ ВІДБУДЕТЬСЯ В УКР. РОБ. ДОМІ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ. ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

5,000 нових жовнірів для нашої пресової армії!

ЗНАЮЧИ ТЕ, ЩО ГАЗЕТА ПОВИННА БУТИ ДЛЯ КОЖНОГО РОБІТНИКА ТИМ, ЧИМ Є ДЛЯ РИБИ ВОДА, РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО СТАРАЄТЬСЯ, ЩОБИ В ХАТІ КОЖНОГО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИКА БУЛА РОБІТНИЧА ГАЗЕТА І ТОМУ ПРОГОЛОШУЄ В МІСЯЦЯХ ЛИСТОПАДІ І ГРУДНІ ВЕЛИКУ КАМПАНІЮ ЗА ПРИДБАННЯМ

5,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ"!

ЩОБИ ЗРОБИТИ ЦЮ КАМПАНІЮ ШИРОКОЮ, ЖИВОЮ Й УСПІШНОЮ, ТО ТРЕБА, ЩОБИ В НІЙ ВЗЯЛИ АКТИВНУ УЧАСТЬ НЕ ОДИНИЦІ, А ШИРОКИЙ КРУГ СВІДОМИХ І ЩИРИХ РОБІТНИЧИХ СПРАВІ ТОВАРИШІВ. ТОМУ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТО КЛИЧЕ ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ І ЧЛЕНКИНЬ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ЧИТАЧІВ НАШОЇ ПРЕСИ:

ПОМОЖІТЬ СВОЇЙ ҐАЗЕТІ, А ҐАЗЕТА ПОМОЖЕ ВАМ І ЦІЛІЙ РОБІТНИЧІЙ КЛЯСІ!

ТОВАРИШІ, ЩО ЧЕРЕЗ МІСЯЦІ ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ БУДУТЬ ЩИРО ПРАЦЮВАТИ В КАМПАНІЇ ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ, ТО ДО СВОЇОГО МОРАЛЬНОГО ЗАДОВОЛЕННЯ, ЩО ВОНИ ПРИЧИНИЛИСЯ ПОШИРИТИ КЛЯСОВУ СВІДОМІСТЬ, БУДУТЬ МАТИ ТАКОЖ ЧУДОВУ НАГОДУ ОДЕРЖАТИ Й МАТЕРІЯЛЬНУ НАГОРОДУ. РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО ДАЄ В ЦІЙ ДВО-МІСЯЧНІЙ ПРЕСОВІЙ КАМПАНІЇ

30 ДУЖЕ ВАРТІСНИХ НАГОРОД ДЛЯ ЗБИРАЧІВ ПЕРЕДПЛАТИ!

ПРОЧИТАЙТЕ СПИС НАГОРОД І САМІ ПОБАЧИТЕ, ЯК ЛЕГКО МОЖНА КОТРУ БУДЬ З НИХ ДІСТАТИ. ПРОЧИТАЙТЕ ПРО УСЛОВИНИ ДЛЯ ЗБИРАЧІВ ПЕРЕДПЛАТИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ТА ПЕРЕКОНАЄТЕСЯ, ЩО КОЖНИЙ РОБІТНИК МАЄ ОДНАКОВУ НАГОДУ ДОБИТИСЯ НАЙВИЩОЇ НАГОРОДИ. ТОМУ НЕ ПОКЛАДАЙТЕ РУК, АЛЕ БЕРІТЬСЯ ДО ПРАЦІ ТАКИ З ПЕРШИХ ДНІВ МІСЯЦЯ ЛИСТОПАДА. НЕ ЗАБУВАЙТЕ НІ НА ХВИЛИНУ, ЩО ЦЬОЇ КАМПАНІЇ МИ ПОВИННІ І МУСИМО ДІСТАТИ

5,000 НОВИХ ЖОВНІРІВ ДЛЯ НАШОЇ ПРЕСОВОЇ АРМІЇ!

НАГОРОДИ ДЛЯ ЗБИРАЧІВ ПЕРЕДПЛАТИ НА "УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТИ" В МІСЯЦЯХ ЛИСТОПАДІ І ГРУДНІ:

1. Автомобіль "Есекс" (стендард-сіден), вартости $1,235.00.
2. Радіо-фонограф "Роджерс" (комбінейшин), вартости $395.00.
3. Чоловіче убрання, роблене до міри, вартости $60.00.
4. Золотий кешенковий, годинник, $25.00.
5. Фотографічний апарат "Кодак", $20.00.
6. Пять томів творів Т. Шевченка, $12.00.
7. Пять томів творів Т. Шевченка, $12.00.
8. Фонтанове перо і олівце (сет), $8.00.
9. Три томи творів Т. Шевченка, вартости $8.00.
10. Три томи творів Т. Шевченка, вартости $8.00.
11. Три томи творів Т. Шевченка, вартости $8.00.
12. "Сейфті"-бритва, вартости $7.50.
13. Ручна валізка, вартости $7.50.
14. Наручний годинник (рист-вач), $7.00.
15. Електрична настільна лямпа, варт. $7.00.
16. Пара черевиків, вартости $7.00.
17. Кешенковий ножик, вартости $5.00.
18. Наручний годинник ("рист-вач"), $5.00.
19. Пара черевиків, вартости $5.00.
20. Альбум на фотографії, вартости $5.00.
21. Годинник Біґ Бен (будильник), $5.00.
22. Три томи "Сонішна машина", $4.50.
23. Три томи "Сонішна машина", $4.50.
24. Три томи "Сонішна машина", $4.50.
25. Бюст Н. Леніна, вартости $4.00.
26. Фонтанове перо, вартости $4.00.
27. Фонтанове перо, вартости $4.00.
28. Фонтанове перо, вартости $4.00.
29. Фонтанове перо, вартости $4.00.
30. Фонтанове перо, вартости $4.00.

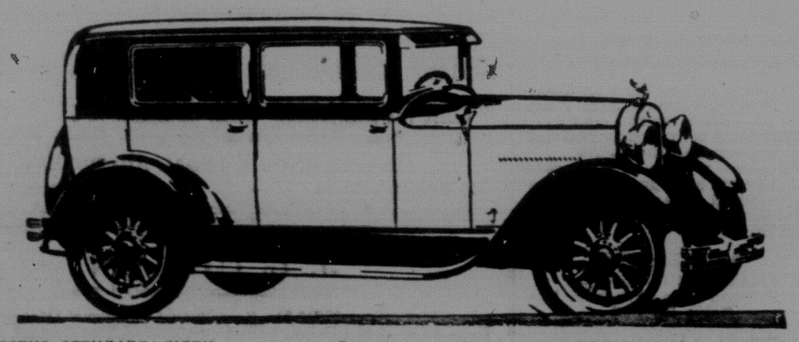

ЕСЕКС СТЕНДАРД-СІДЕН є одним з найкращих автомобілів щодо зовнішного вигляду, якости матеріялу, скорости їзди та вигоди. Цей прекрасний 6-циліндровий автомобіль дістане даром той, хто збере найбільше грошей на передплату "Українських Робітничих Вістей" в місяцях листопаді і грудні. Автомобіль коштує $1235.00. (Автомобіль куплено в BREEN MOTOR CO., WINNIPEG, які є доставцями Годсон—Есекс автомобілів в Саскечевані і Манітобі.)

Нас повідомляють, що в деяких місцевостях збірка нових і старих передплат йде досить успішно. З инших знову пишуть, що зразу багатьох товаришів зацікавилося справою придбання нашій ґазеті нових передплат, але по кількох днях праці побачивши, що хтось один з них придбав кілька передплат більше і стоїть покищо найвище, вони думають, що їм не пощастить добитися нагороди. Цим не треба зражуватися. Нині пощастило комусь одному здобути кількох передплатників, а завтра пощастить вам. Треба далі і невпинно працювати аж до кінця грудня. Не забувайте, що нагороди буде розділюватися не після одної тільки місцевости, але після здобутків усіх місцевостей цілої Канади. Тому далі до праці, товариші!

НОВЕ РАДІО-ФОНОҐРАФ фірми Роджерс (комбінейшин) є одним з найкращих на ринку. Радіо має 8 лямпів; цілий кабінет зроблений з оріхового дерева та анґлійського дуба. Радіо і фонограф оперуєся електрикою. Голосомовець має 11-цалеву трубу. Цей прекрасний мебель даємо даром для того товариша, що буде другим найвищим збирачем передплати на "Українські Робітничі Вісти". Радіо-фонограф коштує $395.

Радіо куплено в фірми J. J. H. McLEAN CO. 329 PORTAGE AVE., WINNIPEG